

Уляна Богданівна Молчко

Соціокультурна подієвість Східної Галичини в маловідомих публікаціях Нестора Нижанківського на сторінках щоденника «Діло»

УДК 78.072(477):050(477.83/.86):78.03(477.83/.86)
DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2025-1.5>

Уляна Богданівна Молчко
доктор філософії, доцент,
доцент кафедри музично-теоретичних
дисциплін
та інструментальної підготовки
Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка
ORCID: 0000-0003-1519-6053

Дослідження представляє аналіз подій соціокультурологічного характеру, які зафіксовані в публікаціях Нестора Нижанківського. Дописи виходили друком під дволітерним криптонімом Н. Н. на сторінках часопису «Діло» впродовж 1927–1936 років. На основі аналізу тематико-змістового наповнення пресових матеріалів, фахових оцінок виступів як окремих артистів, так і мистецьких колективів доведено, що їх автором є композитор, піаніст-концертмейстер, педагог, музичний критик Нестор Нижанківський. Опрацьовано маловідомі публікації митця, у яких висвітлювалися культурно-освітні події в духовній столиці Східної Галичини Львові та регіонах. Розглянуто фактологічне, ціннісне значення художньо-духовного контенту дописів львівського музичного критика, у яких зафіксовано події оперно-театрального життя, імпрезування видатних діячів української культури: Тараса Шевченка, Івана Франка, Михайла Коцюбинського, Ольги Кобилянської. Схарактеризовано творчі досягнення артистичної персоналістики крізь призму критичної оцінки Нестора Нижанківського. Автор фахово аналізує їх репертуарний рівень та виконавську майстерність й обґрунтовує високий професійний щабель проведення артакцій у тогочасному суспільно-громадському середовищі. Соціокультурологічну подієвість Східної Галичини Нестор Нижанківський представляє, застосовуючи різні публіцистичні жанри, зокрема замітку, репортаж, рецензію. Власне, крізь ці журналістські різновиди здійснювалася дієва комунікація з мистецьким простором. Порушені питання національного та культурологічного характеру впливали на формування естетичних смаків, усвідомлення значущості української культури в період бездержав'я. Констатовано, що пресові матеріали під криптонімом Н. Н., які належать Нестору Нижанківському, доповнюють публіцистичний доробок музичного критика і є вартісним джерелознавчим матеріалом для осмислення культуротворчих процесів у Східній Галичині початку ХХ століття.

Ключові слова: періодика, публіцистика, українська музична культура, Нестор Нижанківський, «Діло», музична критика, Галичина, національні засади.

Постановка проблеми. Культуротворчі процеси в Східній Галичині першої половини ХХ століття відзначалися стрімким рухом громадянського суспільства до утвердження українського мистецтва та освіти в період тогочасного бездержав'я. Публікації в тодішніх часописах віддзеркалювали знакові артподії, які засвідчували якісно новий рівень національної свідомості в соціальному середовищі. Осмислення цих духовно важливих життєвих процесів знайшло відображення в пресових матеріалах фундатора української культури, видатного українського музичного критика, культурно-освітнього та громадського діяча, піаніста-концертмейстера Нестора Нижанківського, що побачили світ на шпальтах часопису «Діло». На сторінках галицького провідного суспільно-політичного часопису опубліковано чимало його рецензій на концертне та культурно-освітнє життя регіону, але сьогодні вони недостатньо опрацьовані з огляду на ідентифікацію публікацій, які підписані криптонімами Н. Н. Це актуалізує проведення культурологічно-музикознавчого аналізу цих дописів, що належать Н. Нижанківському.

Аналіз актуальних досліджень. Пресові матеріали фундатора української музики Нестора Нижанківського були об'єктом висвітлення в нарисі про життєтворчість митця Ю. Булки (Булка, 1997).

Грунтовне опрацювання музично-критичного доробку видатного галицького діяча представлено в монографії (Молчко, 2014). Джерелознавчою основою цього видання стали дописи з різноманітної давньої періодики. На жаль, не всі музично-критичні праці на той час були доступними для наукового аналізу. Оцифрування та виставлення щоденника «Діло» в інтернет-мережі посприяло віднайденню та опрацюванню нових публікацій авторства Нестора Нижанківського.

Мета статті – проаналізувати пресові матеріали Н. Нижанківського періоду 1927–1936 років та схарактеризувати тематико-змістовий контент рецензій за криптонімами: однолітерним Н. і дволітерним Н. Н.

Методологія дослідження. Для досягнення мети статті застосовано наукові методи: *контент-аналізу* – для охарактеризування сутності публікацій митця; *описовий* – для висвітлення тематико-змістового наповнення дописів; *біографічний* – для репрезентування маловідомих сторінок творчості артистичної персоналії Східної Галичини; *систематизації* – для узагальнення результатів дослідження, формулювання висновків.

Результати та їх обговорення. На сторінках щоденника «Діло» дописи Нестора Нижанківського з'являються за повним підписом Нижанківський

Н. Це рецензії та репортажі, а також статті полеймічного характеру, що засвідчують публіцистичну діяльність митця 1928–1934 років. Але чимало публікацій культурологічного змісту підписані криптонімами Н. та Н. Н., музично-критична наповненість яких дає підстави констатувати їх належність авторству Н. Нижанківського, а також розширює часові межі його журналістської діяльності на сторінках аналізованого часопису від 1927 до 1936 років.

Однією з перших публікацій за підписом криптонімом Н. Н. «Свято в Дрогобичі» (Н. [естор] Н. [ижанківський], 1927, с. 4) був репортаж зі святкування ювілею Ольги Кобилянської в галицькому місті. Допису властива чітка інформативність, яка спирається на зазначення автором дати проведення (27 листопада), місця (кінотеатр «Штука») та години (12), що підкреслює його жанровий різновид.

Пресовий матеріал Н. Нижанківського містить вартісну музично-критичну оцінку концертної програми свята та його артистів. Увагу митця привернув виступ скрипаля Євгена Гаврищука, вихованця Вищого музичного інституту імені М. Лисенка, у виконанні якого прозвучав «Resignation» тв. 59 Данкла Шарля. Відзначаючи його добрий професійний рівень, публіцист пише, що «...скрипак (Є. Гаврищук – У. М.) диспонує великим тоном і виказав велику дозу музичності» (Н. Н., 1927, с. 4). У концерті брала участь вокалістка К. Вельгушівна, але, на жаль, назви творів не зафіксовано, лише зазначено, що її «...голос (сопрано – У. М.) гарний є знаний» (Н. Н., 1927, с. 4).

Цінним є інформативний матеріал щодо участі хорових колективів, зокрема «Дрогобицького Бояну» та гімназійного співочого колективу під батуту Михайла Іваненка та дитячого хору школи імені Т. Шевченка. Автором зазначено, що були виконані композиції М. Леонтовича, О. Кошиця і Ф. Колесси. На жаль, їх назв не подано.

Позитивно автор відгукується про виголошені реферати А. Модрицькою, головою товариства «Жіноча Громада» в Дрогобичі та (?)¹ Волощаковою.

Н. Нижанківський критично висловлюється щодо вибору приміщення для концерту, оскільки зал кінотеатру «Штука» є неакустичним, тому «...краще було б, якби батьки багатого українського Дрогобича подумали нарешті і про будову своєї салі» (Н. Н., 1927, с. 4), чим наголошує на важливості забезпечення професійних умов для якісного звучання музичних композицій.

Відкриває добірку дописів за 1928 рік за підписом дволітерного криптоніму Н. Н. публікація «Свята Шевченка (Дрогобич)» (Н. Н., 1928^a, с. 2–3). Цей матеріал засвідчує активне культурно-освітнє

життя галицького регіону, зокрема вшанування Пророка українського народу. Автор зафіксує участь в імпрезі хору «Дрогобицький Боян» під керівництвом Михайла Іваненка. Допис є не тільки фаховим репортажем зі свята, а й вартісним документом, у якому журналіст представляє концертний репертуар співочого колективу. Характеризуючи виконані твори, Н. Нижанківський об'єднує їх у три групи. До першої групи входили «Живи Україно» К. Стеценка, «Ой, із-за гори сніжок летить» М. Леонтовича, «Чом річенько» І. Лаврівського. На думку публіциста, найкраще прозвучала пісня М. Леонтовича, оскільки «...докладно переведені тінювання аж до павутинних п'яніссімів, естетично приноврені морморанда, як і інші ефекти створили між хором, диригентом і публікою поміст спільних естетичних переживань, що муситься признати за великий артистичний подвиг хору "Дрог. Бояна"» (Н. Н., 1928^a, с. 2). Другу групу становили «Не хилляйте вниз прапора» В. Безкоровайного, «Ой зацвила черемха» А. Баландюка, «Ой сів пугач» М. Лисенка. Автор виокремлює виконання другого твору й баритонове соло (?) Стецева. Виконання композицій третьої групи («Із-за гори кам'яної» М. Леонтовича, «Краєм Дунаєм дівчина йшла» М. Гайворонського, «На вулиці» Ф. Колесси) «...було просто артистичне і зєднало хорові признання всеї суспільности» (Н. Н., 1928^a, с. 3). Тож пресовий матеріал засвідчує мистецькі сторінки творчого шляху «Дрогобицького Бояна» і є вартісним культурологічним документом.

Публікація «Вертеп наших днів (Лялькова ревія в 3 діях Галактіона Чіпки і Леле)» (Н. Н., 1928^b, с. 3) є відгуком на сатиричну виставу Романа Купчинського (псевдонім Галактіон Чіпка) і Левка Лепкого (Леле). Даючи фахову оцінку театральному дійству, Н. Нижанківський спершу акцентує увагу читацької аудиторії на ролі сатири, завдання якої – «...бичувати недостачі, контензувати тіни. І саме завдяки виключній конденсації самих тіней чи недостач звязана вона нерозривно зі сміхом, здоровим гумором» (Н. Н., 1928^b, с. 3). У рецензованій п'єсі автор до негативних артистичних сторін зараховує надмірну карикатуризацію персонажів та недостатній фаховий рівень декламаторів, а до позитивних – появу «...ляльки одного нашого дідича в єзуїтському строю, його розмови з колишніми своїми партійними товаришами» (Н. Н., 1928^b, с. 3).

Публікація Н. Нижанківського «В роковини смерті Франка (Концерт «Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка»)» (Н. Н., 1928^c, с. 2) є відображенням соціокультурної події в Східній Галичині, зокрема вшанування пам'яті Івана Франка. Високопрофесійний артистичний склад концертної програми привернув увагу громадськості, яка повністю заповнила зал Вищого музичного інституту імені Миколи Лисенка. «Вечір мав чисто музичний характер, – зазначає рецензент, – і був

¹ У цих і наступних випадках імен не встановлено.

новим доказом, що наше громадянство дійсно спрагнене мистецької музики і коли тільки має змогу почути талановитих інтерпретаторів та небанальну програму, то не минає тієї нагоди і спішить лавою на такий концерт» (Н. Н., 1928^с, с. 2). Серед знаменитостей виступали В. Щурат, який виголосив реферат про Каменяря; музичні номери переводили артисти: А. Остапчук, С. Федорцева, М. Голинський, Є. Перфецький, Л. Туркевич, В. Барвінський. На жаль, публіцистом концертну програму не зафіксовано, за винятком композиції «Пісня пісень» для сопрано, фортепіано та скрипки В. Барвінського. Ця мистецька імпреза засвідчує високий рівень національної свідомості українського середовища і його ставлення до відзначення постаті Пророка нації.

Допис «Вечір для вшанування М. Коцюбинського» (Н. Н., 1928^д, с. 3) представляє ще одну сторінку культурно-мистецького життя Львова, яка присвячена розповіді про видатного українського письменника. Репрезентуючи перебіг свята, Н. Нижанківський уважав за необхідне схарактеризувати дух тогочасного галицького громадянства. Нечисельна присутність публіки на концерті, на думку автора, засвідчила те, що «...наша суспільність не навчилася ще досі ні цінити, ні читати» (Н. Н., 1928^д, с. 3) фундатора української літератури.

Н. Нижанківський критично висловлювався щодо концертної програми, яка не була оригінальною і мало пов'язана з творчістю М. Коцюбинського. Натомість публіциста захопило артистичне мистецтво гона виконавців. Ольга Завадська-Дівничева здивувала публіку своїм «...гарним, свіжим голосом, повним сили» (Н. Н., 1928^д, с. 3). Скрипаль Осип Москвичів вразив професійною грою. Найбільшого успіху досягла Олександра Кривицька з декламацією «Інтермецо» М. Коцюбинського. У її виконанні твір прозвучав «...з безпосередньою щирістю, <...> без сліду патосу та якогонебудь "акторства"» (Н. Н., 1928^д, с. 3). Вступне слово Антіна Крушельницького про «Тіні забутих предків» на тлі творчості М. Коцюбинського мало рівень «...популярного викладу» (Н. Н., 1928^д, с. 3), що, на думку Н. Нижанківського, знизило рівень літературно-мистецького заходу.

У серпневому числі щоденника «Діло» публікувався допис «"Страшний двір", опера Монюшка у Міському Театрі» (Н. Н., 1928^с, с. 4). Це лаконічна замітка, присвячена оперній постановці, яка пройшла під керівництвом диригента Лева Туркевича і засвідчила його перші мистецькі кроки. Автор відзначає, що вистава відбулася без репетиції та, «... незважаючи на те молодий диригент вивязався зі свого завдання з повним успіхом, при чім слід підкреслити великий його орієнтаційний хист та добру диригентську техніку» (Н. Н., 1928^с, с. 4).

«Відкриття нового сезону в Великім Міськім театрі у Львові» (Н. Н., 1928^ф, с. 3–4) представляє

львівській публіці оперу «Король Зигмунт Август» Тадеуша Йотейка. Публіцист критично висловлюється щодо стильової сторони музики польського композитора і вказує на спорідненість з творами Р. Штрауса, Д. Пуччіні, Д. Верді, Р. Вагнера. Щодо позитивних аспектів опери Т. Йотейка автор відзначає зручне інструментування та участь тенора Францішека Бедлевича. Характеризуючи його виконавську майстерність, автор звертає увагу на голос, який був «...свіжий, сильний і гарно вишкolenий» (Н. Н., 1928^ф, с. 4). Серед інших виконавців Н. Нижанківський вирізняє велику музикальність співачок Клементини Оконської і (?) Плятивни.

Репрезентуючи на сторінках щоденника «Діло» культурно-мистецьке життя Львова, музичний критик публікує у вересні ще один допис «Дві оперові вистави у Великому Міському театрі» (Н. Н., 1928^г, с. 5). У пресовому матеріалі зафіксовано участь польської співачки Ади Сарі у виставах «Севільський цирульник» Д. Россіні та «Лакме» Л. Деліба, голос якої відзначався «...прецизною кольоратурою і гарним звуком» (Н. Н., 1928^г, с. 5). Пресовий матеріал містить виконавські характеристики артистів (?) Цопот (партія Бартоло «Севільський цирульник»), (?) Бендер (партія жреця Нілаканті «Лакме»), Ф. Бедлевич (партія Джеральда «Лакме»). Автор критично відгукується про хорові номери, які «... виявили недостачу зіспівання» (Н. Н., 1928^г, с. 5), а також оркестр продемонстрував «...недостроєність інструментів» (Н. Н., 1928^г, с. 5).

Дві наступні публікації, підписані однолітерним криптонімом Н., з'явилися на шпальтах щоденника «Діло» в 30-х роках ХХ століття. У рубриці «З концертової салі» з'явився відгук на музичну імпрезу, присвячену Кобзарю, під назвою «Шевченківський концерт у Дрогобичі» (Н. [Нестор Нижанківський], 1932, с. 5). Репортажний матеріал є вартісним джерелознавчим документом, у якому представлена мистецька еліта тогочасного галицького міста. Н. Нижанківський з великим захопленням пише про бездоганну хорову майстерність «Дрогобицького Бояна». У цей вечір керували співочим колективом два диригенти – Богдан П'юрко та Михайло Іваненко. Концертна програма складалася з відомих композицій «Вкраїно, мати!» К. Стеценка, «Заповіт» М. Вербицького, «Ой гай, мати», «Ой що ж то за ворон», «Забілили сніги» М. Лисенка, «Чого ж ти почорніло» Л. Ревуцького. «Оба диригенти видобули з хорів, які disponують знаменитим голосовим матеріалом, чимало вокальних ефектів, а зокрема шляхотний звук цілості, вирівнання поодиноких голосів та прецизність ритмічних і динамічних змін», – відзначає музичний критик (Н., 1932, с. 5).

Замітка зафіксує участь у сольних партіях співачки (?) Сюзанської, декламатора Д. Німилевича, концертмейстера Ю. Соневицького.

Н. Нижанківський завершує свій допис характерною для його публікацій оцінкою свідомості

громадянського середовища. Прикро, але зал української гімназії був напівпорожнім, а «...на концерт варто було піти і то не для самої традиції чи патріотичного обов'язку, а для вислухання дійсно мистецьких продукцій» (Н., 1932, с. 5).

Публікація «Оперове стаджіоне "Севільський цирюльник"» (Н., 1936, с. 7) за однолітерним підписом з'являється в 1936 році. Цей допис є критичним відгуком Н. Нижанківського на представлену оперу Д. Россіні. Професійні недоліки проявлялися в сповільненні темпів, що не дали можливості розкритися вокальній майстерності Ежи Чаплінського, а Ева Бандровська співала в «...суперечности з... оркестровим акомпаніаментом» (Н., 1936, с. 7). Диригував Т. Мазуркевич.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Публікації Н. Нижанківського за підписами криптонімами Н. та Н. Н. на сторінках «Діло» висвітлювали соціокультурну подієвість у двох напрямках: оперно-театральне життя та ювілейні імпрези видатних українських діячів. Дописи зафіксують творчу діяльність, виконавську майстерність значного грона артистів, а також репертуарний рівень Великого міського театру у Львові. Пресові матеріали Н. Нижанківського вимагають введення їх до наукового обігу та застосування в педагогічній практиці задля актуалізації зафіксованих фактів, які поглиблюють дослідження маловідомих сторінок культурно-мистецького життя Східної Галичини першої половини ХХ століття.

ЛІТЕРАТУРА

- Булка, Ю. (1997). Нестор Нижанківський: Життя і творчість. Львів; Нью-Йорк : В-во М. П. Коць.
- Молчко, У. (2014). Публіцистична спадщина Нестора Нижанківського : монографія. Дрогобич : Посвіт.
- Н. [Нестор Нижанківський]. (1936). Оперове стаджіоне «Севільський цирюльник». *Діло*. Ч. 32. 11 лютого. С. 7.
- Н. [Нестор Нижанківський]. (1932). Шевченківський концерт у Дрогобичі. *Діло*. Ч. 114. 26 травня. С. 5.
- Н. [естор] Н. [ижанківський]. (1928^b). Вертеп наших днів (Лялькова ревія в 3 діях Галактіона Чіпки і Леле). *Діло*. Ч. 114. 24 травня. С. 3.
- Н. [естор] Н. [ижанківський]. (1928^d). Вечір для вшанування М. Коцюбинського. *Діло*. Ч. 141. 27 червня. С. 3.
- Н. [естор] Н. [ижанківський]. (1928^b). Відкриття нового сезону в Великім Міськім театрі у Львові. *Діло*. Ч. 198. 5 вересня. С. 3–4.
- Н. [естор] Н. [ижанківський]. (1928^c). В роковини смерті Франка (Концерт «Т-ва Письмен-

ників і Журналістів ім. І. Франка»). *Діло*. Ч. 124. 7 червня. С. 2.

Н. [естор] Н. [ижанківський]. (1928^a). Дві оперові вистави у Великому Міському театрі. *Діло*. Ч. 208. 16 вересня. С. 5.

Н. [естор] Н. [ижанківський]. (1927). Свята в честь Кобилянської: Свято в Дрогобичі. *Діло*. Ч. 271. 4 грудня. С. 4.

Н. [естор] Н. [ижанківський]. (1928^a). Свята Шевченка (Дрогобич). *Діло*. Ч. 94. 29 квітня. С. 2–3.

Н. [естор] Н. [ижанківський]. (1928^e). «Страшний двір», опера Монюшка у Міському Театрі. *Діло*. Ч. 169. 1 серпня. С. 4.

REFERENCES

- Bulka, Yu. (1997). Nestor Nyzhankivskyi: Zhyttia i tvorchist [Nestor Nyzhankivsky: Life and Work]. Lviv; Niu-York : V-vo M. P. Kots.
- Molchko, U. (2014). Publitsystychna spadshchyna Nestora Nyzhankivskoho : monohrafiia [The journalistic legacy of Nestor Nyzhankivskyi: monograph]. Drohobych : Posvit.
- N. [Nestor Nyzhankivskyi]. (1936). Operove stadzhione «Sevilskyi tsyriulnyk» [Opera stage play "The Barber of Seville"]. *Dilo*, 32, 11 liutoho. S. 7.
- N. [Nestor Nyzhankivskyi]. (1932). Shevchenkovskiy kontsert u Drohobychi [Shevchenko concert in Drohobych]. *Dilo*, 114, 26 travnia. S. 5.
- N. [estor] N. [yzhankivskyi]. (1928^b). Vertep nashykh dniv (Lialkova reviiia v 3 diiakh Halaktionia Chipky i Lele) [Nativity Scene of Our Days (Puppet Revue in 3 Acts by Galaction Chipka and Lele)]. *Dilo*, 114, 24 travnia. S. 3.
- N. [estor] N. [yzhankivskyi]. (1928^d). Vechir dlia vshanuvannia M. Kotsiubynskoho [Evening in honor of M. Kotsiubynsky]. *Dilo*, 141, 27 chervnia. S. 3.
- N. [estor] N. [yzhankivskyi]. (1928^f). Vidkryttia novoho sezonu v Velykim Miskim teatri u Lvovi [Opening of the new season at the Bolshoi City Theater in Lviv]. *Dilo*, 198, 5 veresnia. S. 3–4.
- N. [estor] N. [yzhankivskyi]. (1928^c). V rokovyny smerty Franka (Kontsert «T-va Pysmennykiv i Zhurnalistiv im. I. Franka») [On the anniversary of Franko's death (Concert of the I. Franko Society of Writers and Journalists)]. *Dilo*, 124, 7 chervnia. S. 2.
- N. [estor] N. [yzhankivskyi]. (1928^g). Dvi operovi vystavy u Velykomu Miskomu teatri [Two opera performances at the Bolshoi City Theater]. *Dilo*, 208, 16 veresnia. S. 5.
- N. [estor] N. [yzhankivskyi]. (1927). Sviata v chest Kobylianskoi: Sviato v Drohobychi [Holidays in honor of Kobylanska: Holiday in Drohobych]. *Dilo*, 271, 4 hrudnia. S. 4.
- N. [estor] N. [yzhankivskyi]. (1928^a). Sviata Shevchenka (Drohobych) [Saint Shevchenko (Drohobych)]. *Dilo*, 94, 29 kvitnia. S. 2–3.
- N. [estor] N. [yzhankivskyi]. (1928^e). «Strashnyi dvir», opera Moniushka u Miskomu Teatri [“The Haunted Yard”, Moniuszko's opera at the City Theater]. *Dilo*, 169, 1 serpnia. S. 4.

Socio-cultural chronology of eastern Galicia in the little-known press materials by Nestor Nyzhankivskyi in the “Dilo” periodical

Uliana Bohdanivna Molchko
Doctor of Philosophy, Associated Professor,
Associate Professor at the Department
of Musical
and Theoretical Disciplines
and of Instrumental Training,
Drohobych Ivan Franko State
Pedagogical University
ORCID: 0000-0003-1519-6053

The paper analyzes socio-cultural events recorded in the press materials by Nestor Nyzhankivskyi. His newspaper reports were published in the Dilo periodical in 1927–1936 under the two-letter cryptonym N. N. The analysis of the themes and content of the press materials and professional assessment pieces of performances of both individual artists and performance ensembles proves that they were written by a composer, pianist and concert-master, teacher, and music critic Nestor Nyzhankivskyi. Little-known press materials by the artist, which covered cultural and educational events in the spiritual capital of Eastern Galicia, Lviv, and in the regions, are analyzed. The fact- and value-based significance of the artistic and spiritual content of the Lviv music critic's newspaper reports, which recorded the events of opera and theater life, and performances honoring such outstanding Ukrainian cultural figures as Taras Shevchenko, Ivan Franko, Mykhailo Kotsiubynskyi, and Olha Kobylianska, is considered. The creative achievements of artistic personalities through the lens of Nestor Nyzhankivskyi's critical reviews are described. The author professionally analyzes their repertoire and execution and substantiates the high professional level of artistic events in the social environment of the time. Nestor Nyzhankivskyi presents the socio-cultural events of Eastern Galicia employing a rich palette of journalistic genres, namely a report, a news coverage, and a review. It is through these types of journalistic writing that effective communication with the artistic sphere was carried out. The national and cultural issues raised shaped aesthetic values and the awareness of the importance of Ukrainian culture during the period of statelessness. It is established that the press materials published under the cryptonym N. N., used by Nestor Nyzhankivskyi, complement the journalistic heritage of the music critic and constitute a valuable source study material for interpretation of the cultural processes in Eastern Galicia in the early twentieth century.

Keywords: periodicals, journalism, Ukrainian musical culture, Nestor Nyzhankivskyi, “Dilo”, music criticism, Galicia, national principles.